

institution havde haft det foreslåede register. Vi kan jo lave nok så mange registre, men hvis man ikke kigger i dem, er det jo nyttesløst.

Jeg skal på Socialdemokratiets vegne dermed afvise det konkrete forslag.

Karen Rønde (V):

I Venstre har vi fuld forståelse for intentionerne bag Frihed 2000's beslutningsforslag, nemlig på sigt at forhindre sexmisbrug af børn i institutioner. Venstre ønsker at bekæmpe seksuelle overgreb på disse og alle andre børn. Seksuel udnyttelse af børn er en af de mest modbydelige forbrydelser, der findes. Det er nærmest uden for ens fatteevne, at voksne, som har børn i deres varetægt, forgriber sig på disse, endda også deres egne børn.

Frihed 2000's forslag om et særligt register over dømte pædofile uden for det almindelige system tror vi desværre ikke løser problemerne, for seksuelle overgreb på børn er jo ikke begrænset til at ske i institutioner. De fleste overgreb sker i private hjem, og dér hjælper beslutningsforslaget ikke.

Samtidig skal vi passe på ikke at være med til at mistænkeliggøre alle, der ønsker at arbejde med børn og unge i en institution, i en fritidsklub eller en sportsklub. Og igen – langt de fleste overgreb sker inden for hjemmets fire vægge, hvilket gør overgrebene endnu vanskeligere at forhindre.

I stedet vil vi ligesom den foregående taler gerne opfordre kommunerne til at benytte sig af de muligheder, de allerede har i dag for at indhente straffeattester, som indeholder alt, hvad der står i afgørelsesregistret, og hvis oplysninger først slettes, når der er forløbet 10 år fra den endelige afgørelse. Og når en institution søger en medarbejder, bør lederen generelt sørge for, hvis der f.eks. er huller i ansøgerens CV, at kontakte tidligere ansættelsessteder, muligvis med samtykke fra ansøgeren.

I Venstre mener vi, at sexovergreb på børn skal bekæmpes og straffes hårdt. Strafferammerne i straffeloven giver muligheder for helt op til 10 år. Problemet er blot, at strafferammerne ikke efter vores opfattelse udnyttes tilstrækkeligt. Samfundet må reagere med mærkbare sanktioner, som nok aldrig vil kunne stå mål med forbrydelsen, men som i det mindste på det kraftigste bør understrege samfundets afstandtagen fra den form for forbrydelse.

Og vi bør gøre mest muligt for ofrene, de misbrugte mennesker. Dem må vi ikke glemme.

Og spørgsmålet er: Gør vi det godt nok i dag? Får de den tilstrækkelige og nødvendige hjælp og støtte? Hvordan får vi bearbejdet den skyldfølelse, mange af disse mennesker helt uberettiget bærer rundt på?

Der er nok at tage fat på, og jeg håber, at vi under udvalgsarbejdet grundigt får behandlet de mange sider i sagen, får spurgt relevante mennesker og organisationer, ser på, hvad man gør i udlandet, og undersøger, om der foreligger undersøgelser om pædofili. Venstre vil bidrage konstruktivt til det arbejde.

Helge Adam Møller (KF):

I den konservative folketingsgruppe har vi samme holdning, som alle andre i denne Folketingssal og i befolkningen, at der skal gøres alt, hvad der er menneskeligt muligt for at formindske antallet af seksuelle overgreb på børn og unge. Den slags kriminalitet må tackles med fasthed og konsekvens, og kan vi yde en bedre indsats på det område, end vi gør i dag, skal vi selvfølgelig gøre det, og det er i det lys, vi konservative ser det foreliggende beslutningsforslag fra Frihed 2000.

Vi har altså en klar forståelse og en klar sympati for hensigten med forslaget, nemlig at sikre, at færre børn og unge end i dag kommer ud for seksuelt misbrug eller seksuelle overgreb. Vi finder imidlertid ikke, at der er behov for at oprette et nyt register over dømte pædofile. Et sådant register eksisterer jo allerede i form af Det Centrale Kriminalregister, hvor alle personer, som er dømt for seksuelle overgreb mod børn eller for tilsvarende forbrydelser, er registreret.

Det betyder, sagt ligeud, at efter de gældende regler kan der i forbindelse med ansættelse af medarbejdere på f.eks. institutioner for børn indhentes straffeattest. Af denne attest vil det så fremgå, om vedkommende inden for de sidste 10 år har afsonet en dom for seksuelle overgreb mod børn.

Eksisterende regler sikrer altså, at kommuner og amter og andre har mulighed for at forhindre, at en, der allerede er dømt for pædofili, får ansættelse, f.eks. på en børneinstitution. Så langt så godt.

Men reglerne i dag forhindrer jo ikke, at en person, der f.eks. som 20-årig har fået 1 års fængsel for seksuelle overgreb på børn, søger job på en børneinstitution den dag, han er 31 år, og så bliver han ansat, hvis han ellers er egnet. Det er i hvert fald ikke straffeattesten, der forhindrer det, for den er blank; dette sker simpelt